

A nagy sajtószabadság-összeesküvés

2016 október 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

4

Átlag: 4 (1 szavazat)

Mérték

Egy olyan kurtán-furcsán összecsapott depikrációban, mint a magyar, a Népszabó története s a körülötte csapott vernyákolás narratívái mutatják meg a leginkább, mennyire torz a szemléletünk.

Sokszor leírták megénekeltem, hogy zajlott a rendszerváltás. Azonban a legbiztosabb jel mégis az, ami Stefka tegnapi [filmbemutatóján](#) mutatkozott meg szembeötlen, illetve, hogy egész pontosan fogalmazzak: egy kérdés, ami egyre erősebben motoszkált ott többek fejében. 56-ról van szó, arról, hogy 1956-ban mekkora aljasságokat követtek el. A film jó volt, azonban sokkal inkább az a kérdés, amit már említettem, kezdett foglalkoztatni engem és többeket, hogy ezt az alkotást miért nem láthattuk 1991-92-ben.

Akkor a disznóságokat elkövetők, lövetők, akasztatók még éltek, nem csak úgy simán, fizikailag, hanem mint Marci hevesen. Ám a szereplők és az alkotó 25-26 évvel ezelőt is ugyanezt tudták, a f szereplő, Dózsa László története ismert volt, ahogy az iratanyag is létezett, amelyet csak most kezdett el komolyabban elemezni a mainstream történet és jogtudomány. Csak a helyzet, a fentiek és lentiek tükrében még nem érett meg rá.

Ma erős volt az ideológiai mezőny, és Lázár miniszter (aki a kérdésben számomra hiteles), továbbá Mirkóczki képviselő (a kérdésben is [összecsapása is tanulságos](#) volt. Ők az úgynevezett úgynökkérdésben vitatkoztak a parlamenti keretek között, s a vége az lett, hogy kimondta Lázár az igazságot (?): „a magyarok döntő többsége Kádár híve”, s hozzátette, hogy „a békés rendszerváltás ára volt az ügy fel nem tárása”.

Én akkor megválaszolom a dolog mögött húzódó fel nem tett kérdést: hogy híve-e a magyarok nagy többsége Kádárnak, és miért nem értékeljük (még mindig) a helyén 1956-ot.

Kedves Lázár János! Az elképzelhető, hogy a magyarok nagy többsége Kádár híve (de ez nem biztos). Azonban a Fidesz szavazói legalábbis, ezt éppen ellenkezőleg gondolják.

Azért választották Önöket, Miniszter Úr (tudom, szeretik nagy Ú-val írni az urat), mert nem Kádár hívei. Ennek ellenére tiszteljük az ön jobboldali elkötelezettség?l elindított munkáját, amit épp az [ügy feltárása érdekében végzett](#).

Azonban, azt sajnós kénytelen lesz tudomásul venni, hogy a 3,3 millió szavazó, amely a mostani népszavazáson Önökre szavazott, egyben mintha továbbra is majdnem kétharmadra nyerte volna a választást (plusz jobbik) egy jótányit se gondolja, hogy Kádár pozitív figura lett volna. Akik ezt gondolták, azok maradtak otthon. A helyzet tehát megérett, ugyanis nem mentek el.

Miért élhetünk egy olyan helyen, ahol egy, amúgy a kérdésben meglehetősen tájékozott miniszter se mondhatta el (a valószínűleg igen megalapozott, ám talán érzelmeiket sért?) az eddigi tetteiből (Emlékpont alapítvány, úgynökklista közzététele, stb) következő véleményét? **Miért vagyunk még mindig rettenetesen tájékoztatlanok az 1956-ban elkövetett tömeggyilkosságok kérdéskörében?** (Mert bizony ott nem csak később akasztattak, hanem lövettek, sortűzek dördültek, tankok gördültek, azonnali kivégzések voltak...)

Nos azért, mert a Népszabadság függetlenpártatlan értéknek minősült 2016-ban is.

Egyben ezt komolyan, szájszélben bujkáló cinikus mosoly, egy-egy elkummantott röhögés nélkül el tudták mondani ballibék számos helyen. Jó lap volt, Isten nyugosztalja, persze időnként szerettek hazudni, csúsztatni, de a függetlenség, na az egész 2015-ig nem volt igaz. Ugyanis a Szabad Sajtó alapítvány az MSZP pártalapítványa volt, s annak tulajdonában volt a lap rendszerváltás után is, 1990-től 2015-ig. Nem lehetett példának okáért újságíró felvenni, főszerkesztőt kinevezni a beleegyezésük nélkül. A pártatlanság és a függetlenség így azért nehezen menne egy normális világban.

A Népszabó pártlap volt, ha tetszik, ha nem.

(Annak egyébként igen színvonalas, ez vitathatatlan.) Akkor is szünt meg, amikor az utódpárt annyira meggyengült, hogy már nem tudta tovább tartani. (Jó, volt egy év lauffja.) Azonban a rendszerváltás úgy tört, még mindig nem következett be. Tudják, kedves olvtársak, mikor fog? Amikor „a piac” – értsük ezt a szót most a helyes értelmében – úgy dönt, hogy helyrebillenti a dolgokat. Csakhogy a piac nem az, amikor a közpénzt a szocik (és csak Ők) kicsorgatják valahova, a haveroknak, meg felosztják egymás között a kultúrát, a filmeket és az irodalmat és azt állítják, hogy Ők az egyetlen igazság.

Hanem az, amikor újra elfordul az, hogy amikor például egy [Hatvany](#) nevű ürge alapít egy színvonalas lapot, mert megteheti, és támogatja a pénzéből (? speciálisan volt), amikor megindul a [Napkelet](#) (Klebsberg) és a [Magyar Szemle](#). És, lefordítom, amikor a még mindig ballib többségű sajtó és tőke mellett ott lesz a jobb is. Na akkor. Félig ezzel már meg is vagyunk, de baloldalon még mindig maradt tennivaló.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk" számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló